

УМОВИ САМОСПРЯЖЕНОСТІ ТА МАКСИМАЛЬНОЇ АКРЕТИВНОСТІ
ДИФЕРЕНЦІАЛЬНОГО ОПЕРАТОРА ШТУРМА-ЛІУВІЛЛЯ НА ПРОМІЖКУ
З ІНТЕГРАЛЬНИМИ ГРАНИЧНИМИ УМОВАМИ

Нехай $H = L_2(0;1)$, $l(y) = -y'' + y$, $D(L_0) = H_0^2(0;1)$,
 $L_0 y = -y'' + y$.

Оператор L_0 додатно визначений і симетричний. Оператор L_0^* має вигляд $L_0^* y = -y'' + y$, де $y \in H^2(0;1)$. Тобто множина $D(L_0)$ виділяється із $D(L_0^*)$ граничними умовами

$$y(0) = y(1) = y'(0) = y'(1) = 0.$$

Отже, $\dim D(L_0^*)/D(L_0) = 4$, або інакше $L_0 \subset^4 L_0^* [\text{див. 6}]$. Розглянемо звуження оператора L_0 на множину

$$\{y \in D(L_0) : (y|\psi_1)_1 = 0, (y|\psi_2)_1 = 0\}.$$

Позначимо дане звуження через $L_{\min}$. ψ_1, ψ_2 належать H_0^1 і лінійно незалежні за модулем H^2 . При $\psi_i \in H_0^1 \setminus H^2$ оператор $L_{\min}$ замкнений і щільно визначений в $L_2(0;1)$, отже, для нього існує спряжений. Позначимо $L_{\max} \stackrel{\text{def}}{=} L_{\min}^*$. Оскільки за умовою $L_{\min} \subset^2 L_0$, то $L_0^* \subset^2 L_{\max}$. Таким чином, справедлива лема 1.

Лема 1. $D(L_{\max}) = D(L_0^*) + \text{sp}\{\psi_1, \psi_2\}$.

Отже, для довільного $y \in D(L_{\max})$ коректно визначені лінійні функціонали $\alpha_1(y), \alpha_2(y)$, що визначаються умовою

$$y = x + \alpha_1(y)\psi_1 + \alpha_2(y)\psi_2,$$

де $x \in H^2$. Причому $L_{\max} y = L_0^* x$.

Нехай P — проєктор $D(L_{\max})$ на $D(L_0^*)$ паралельно $\text{sp}\{\psi_1, \psi_2\}$, а $Q = 1_{D(L_{\max})} - P$.

Введемо позначення

$$(Py)'(0) = \gamma_1(y), \quad \alpha_1(y) = \gamma_5(y),$$

$$(Py)(0) = \gamma_2(y), \quad (y|\psi_1)_1 = \gamma_6(y),$$

$$(Py)'(1) = \gamma_3(y), \quad \alpha_2(y) = \gamma_7(y),$$

$$(Py)(1) = \gamma_4(y), \quad (y|\psi_2)_1 = \gamma_8(y).$$

Формула Лагранжа матиме вигляд

$$\begin{aligned} & (L_{\max} y | z) - (y | L_{\max} z) = \\ & = \gamma_1(y) \overline{\gamma_2(z)} - \gamma_2(y) \overline{\gamma_1(z)} - \gamma_3(y) \overline{\gamma_4(z)} + \gamma_4(y) \overline{\gamma_3(z)} - \\ & - \gamma_5(y) \overline{\gamma_6(z)} + \gamma_6(y) \overline{\gamma_5(z)} - \gamma_7(y) \overline{\gamma_8(z)} + \gamma_8(y) \overline{\gamma_7(z)}. \end{aligned}$$

Для додатно визначених операторів серед всіх додатно визначених самоспряжених розширень знайдуться два "крайніх" розширення: L_F - "жорстке", або розширення за Фрідріхсом, L_K - "м'яке", або крайнівське [5].

Побудуємо "жорстке" розширення оператора $L_{\min}$.

Нехай H_e - поповнення $D(L_{\min})$ за нормою, породженою скалярним добутком $[x, y] = (L_{\min} x | y)$, $x, y \in D(L_{\min})$. "Жорстке" розширення оператора $L_{\min}$ є звуженням оператора $L_{\max}$ на підпростір $D(L_{\max}) \cap H_e$ [2]. Енергетичний простір H_e оператора $L_{\min}$ становлять елементи y такі, що $\{y \in H_0^1 : (y | \psi_1)_1 = (y | \psi_2)_1 = 0\}$.

Отже, має місце лема 2.

Лема 2. $D(L_F) = \{y \in D(L_{\max}) :$

$$\gamma_2(y) = \gamma_4(y) = \gamma_6(y) = \gamma_8(y) = 0\}.$$

Тепер знайдемо "м'яке" розширення оператора $L_{\min}$.

Відомо [5], що $D(L_K) = D(L_{\min}) + \ker L_{\max}$.

Оскільки $\ker L_{\max} = \text{sp} \{\psi_1, \psi_2, l_+, l_-\}$, де $l_{\pm}(t) = l_{\pm}^{\pm}$, то

$$D(L_K) = D(L_{\min}) + \text{sp} \{\psi_1, \psi_2, l_+, l_-\}.$$

Довільне замкнуте симетричне розширення оператора $L_{\min}$ є звуженням оператора $L_{\max}$ на підпростір в $D(L_{\max})$, який визначається симетричним сімейством граничних умов [див.: 2]. Отримуємо лему 3.

Лема 3.

$$D(L_K) = \left\{ y \in D(L_{\max}) : \begin{aligned} & 1/ \gamma_4(y) + \gamma_3(y) = l(\gamma_2(y) + \gamma_1(y)) \\ & 2/ \gamma_4(y) - \gamma_3(y) = i(\gamma_2(y) - \gamma_1(y)) \\ & 3/ \gamma_6(y) - \gamma_5(y) = 0 \\ & 4/ \gamma_8(y) - \gamma_7(y) = 0 \end{aligned} \right\}.$$

Означення 1. A - замкнений симетричний оператор в H . Трійка $(\mathcal{H}, \Gamma_1, \Gamma_2)$, де $\mathcal{H}$ - гільбертів простір, Γ_1, Γ_2 - лінійні відображення $D(A^*)$ в $\mathcal{H}$, називається простором граничних значень оператора A , якщо:

1/ для довільних $f, g \in D(A^*)$
 $(A^* f | g) - (f | A^* g) = (\Gamma_1 f | \Gamma_2 g)_{\mathcal{H}} - (\Gamma_2 f | \Gamma_1 g)_{\mathcal{H}};$
 2/ для довільних $F_1, F_2 \in \mathcal{H}$ існує такий вектор $f \in D(A^*)$,
 що $\Gamma_1 f = F_1, \Gamma_2 f = F_2$ [див.: 1, с. 158].

Позначимо

$$\Gamma_1 y = \{\gamma_1(y), -\gamma_3(y), -\gamma_5(y), -\gamma_7(y)\},$$

$$\Gamma_2 y = \{\gamma_2(y), \gamma_4(y), \gamma_6(y), \gamma_8(y)\}.$$

Теорема 1. $(\mathbb{C}^4, \Gamma_1, \Gamma_2)$ - простір граничних значень оператора $L_{\min}$.

Справді, формула Лагранжа матиме вигляд

$$\begin{aligned} (L_{\max} y | z) - (y | L_{\max} z) &= \\ &= [\gamma_1(y) \overline{\gamma_2(z)} - \gamma_3(y) \overline{\gamma_4(z)} - \gamma_5(y) \overline{\gamma_6(z)} - \gamma_7(y) \overline{\gamma_8(z)}] - \\ &- [\gamma_2(y) \overline{\gamma_1(z)} - \gamma_4(y) \overline{\gamma_3(z)} - \gamma_6(y) \overline{\gamma_5(z)} - \gamma_8(y) \overline{\gamma_7(z)}] = \\ &= (\Gamma_1 y | \Gamma_2 z)_{\mathbb{C}^4} - (\Gamma_2 y | \Gamma_1 z)_{\mathbb{C}^4}. \end{aligned}$$

В позначеннях Γ_1, Γ_2 леми 2 та 3 матимуть вигляд:

Лема 2. $D(L_F) = \{y \in D(L_{\max}) : \Gamma_2 y = 0\}.$

Лема 3. $D(L_K) = \{y \in D(L_{\max}) : \Gamma_1 y = \varepsilon \Gamma_2 y\},$

де

$$\varepsilon = \begin{pmatrix} -\frac{l^2+1}{l^2-1} & \frac{2l}{l^2-1} & 0 & 0 \\ \frac{2l}{l^2-1} & \frac{l^2+1}{l^2-1} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -1 \end{pmatrix}.$$

Зафіксуємо деяке додатно визначене самоспряжене розширення $\tilde{A}$ оператора A . Має місце розклад

$$D(A^*) = D(\tilde{A}) + \ker A^*. \quad /1/$$

Позначимо через P і P_0 проєктори $D(A^*)$ на $D(\tilde{A})$ і $\ker A^*$, що відповідають розкладу /1/.

Означення 2. Трійка $(\mathcal{H}, \Delta_1, \Delta_2)$, де $\mathcal{H}$ - гільбертів простір, Δ_1, Δ_2 - лінійні відображення $D(A^*) \rightarrow \mathcal{H}$, називається позитивним простором граничних значень оператора A , який відно-
 відає розкладу /1/, якщо:

1/ для довільних $f, g \in D(A^*)$

$$(A^* f | g) = (\tilde{A} P f | P g) + (\Delta_1 f | \Delta_2 g)_{\mathcal{H}};$$

2/ для довільних $F_1, F_2 \in \mathcal{H}$ існує такий вектор $f \in D(A^*)$, що $\Delta_1 f = F_1, \Delta_2 f = F_2$ [див.: 1, с. 163].

Побудуємо позитивний простір граничних значень оператора $L_{\min}$, що відповідає розширенню L_F .

Позначимо $\Delta_1 = \Gamma_1 - \varepsilon \Gamma_2, \Delta_2 = \Gamma_2$.

Запишемо формулу Лагранжа:

$$\begin{aligned} (L_{\max} y | z) - (y | L_{\max} z) &= (\Gamma_1 y | \Gamma_2 z) \varepsilon^4 - (\Gamma_2 y | \Gamma_1 z) \varepsilon^4 = \\ &= ((\Delta_1 + \varepsilon \Delta_2) y | \Delta_2 z) \varepsilon^4 - (\Delta_2 y | (\Delta_1 + \varepsilon \Delta_2) z) \varepsilon^4 = \\ &= (\Delta_1 y | \Delta_2 z) \varepsilon^4 - (\Delta_2 y | \Delta_1 z) \varepsilon^4. \end{aligned}$$

Теорема 2. $(\mathbb{C}^4, \Delta_1, \Delta_2)$ – позитивний простір граничних значень оператора $L_{\min}$, що відповідає розширенню L_F .

Нехай оператор $L, L \subset L_{\max}$ визначається граничними умовами виду

$$A_{11} \begin{pmatrix} y_1(y) \\ -y_3(y) \end{pmatrix} + A_{12} \begin{pmatrix} -y_5(y) \\ -y_7(y) \end{pmatrix} + B_{11} \begin{pmatrix} y_2(y) \\ y_4(y) \end{pmatrix} + B_{12} \begin{pmatrix} y_6(y) \\ y_8(y) \end{pmatrix} = 0,$$

$$A_{21} \begin{pmatrix} y_1(y) \\ -y_3(y) \end{pmatrix} + A_{22} \begin{pmatrix} -y_5(y) \\ -y_7(y) \end{pmatrix} + B_{21} \begin{pmatrix} y_2(y) \\ y_4(y) \end{pmatrix} + B_{22} \begin{pmatrix} y_6(y) \\ y_8(y) \end{pmatrix} = 0,$$

де A_{ij}, B_{ij} – матриці 2×2 . Ці умови можна переписати так:

$$A \Gamma_1 y + B \Gamma_2 y = 0,$$

де

$$A = \begin{pmatrix} A_{11} & A_{12} \\ A_{21} & A_{22} \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} B_{11} & B_{12} \\ B_{21} & B_{22} \end{pmatrix}.$$

Використовуючи результати, отримані у працях [3, 4, 7], і узагальнюючи описані вище результати, одержуємо теорему 3

Теорема 3.

1/ $L = L^*$ тоді і тільки тоді, коли AB^* – самоспряжена матриця;

2/ $L \geq 0$ тоді і тільки тоді, коли $AB^* \leq 0$;

3/ L – максимально акретивний тоді і тільки тоді, коли $\operatorname{Re}(AB^*) \leq 0$.

1. Горбачук В.И., Горбачук М.Д. Граничные задачи для дифференциально-операторных уравнений. К., 1984.
2. Данфорд М., Шварц Дж. Т. Линейные операторы: Спектральная теория. М., 1966. 3. Кочубей А.Н. О расширениях симметрических операторов и симметрических бинарных отно-

шений // Математ. заметки. 1975. 17. № 1. С.41-48. 4. К о ч у - б е й А.М. Про розширення додатно визначеного симетричного оператора // Доп. АН УРСР. Сер. А. 1979. № 3. С. 168-171. 5. К р е й н М.Г. Теория самосопряженных расширений полуограниченных операторов и ее приложения. I, II // Математ. сб. 1947. 20. № 3. С.431-495; 21. № 3. С.365-404. 6. Л я н ц е В.Э. (замкнутых операторов в гильбертовом пространстве // Теория функций, функц. анализ и их приложения. 1972. Вып. 16. С.165-186. 7. Р о ф е - Б е к е т о в Ф.С. О самосопряженных расширениях дифференциальных операторов в пространстве вектор-функций // Теория функций, функц. анализ и их приложения. 1969. Вып. 8. С.3-24.

Стаття надійшла до редколегії 15.05.90

УДК 539.3

Марія Д.Мартиненко, Михайло Д.Мартиненко,
Халіль Басьюні

КУСКОВО-ГЛАДКА ЛІНЕАРИЗАЦІЯ ЗАДАЧІ КОШІ ПЕРШОГО ПОРЯДКУ НА СКІНЧЕННОМУ ІНТЕРВАЛІ

Нехай функція $f(x, y)$ неперервна в області $D = \{x, y: 0 < x < a; 0 < y < b\}$ та задовольняє умову Ліпшица з постійною L по змінній y . Тоді в достатньо малому околі точки $(x_0, y_0) \in D$ буде існувати єдиний розв'язок задачі Коші:

$$y' = f(x, y), \quad y(x_0) = y_0. \quad /1/$$

Доведено*, що коли $hL < 1$ та $y_0 \neq 0$, то при $|x - x_0| < h$ розв'язок задачі /1/ можна наблизити за допомогою такої лінеаризованої задачі Коші:

$$\tilde{y}' = \kappa(x) \tilde{y}, \quad \tilde{y}(x_0) = y_0, \quad /2/$$

де

$$\kappa(x) = \frac{f(x, y_0)}{y_0}.$$

Покажемо, як можна узагальнити запропоновану лінеаризацію на випадок довільного скінченного інтервалу $|x - x_0| < H$. Не-

© Мартиненко Марія Д., Мартиненко Михайло Д., Халіль Басьюні,
1991

* Мартиненко Марія Д., Басьюні Халіль. Лінеаризація для нелінійної задачі Коші першого порядку // Вісн. Львів. ун-ту. Сер. мех.-мат. 1991. Вип.35.